

der bliver ramt, er der ikke nogen Grund til at forbavses. Den højtærede Minister kan maaske have Grund til at være forundret over, at man har en saadan Opfattelse, men han har ingen Grund til Forundring over, at man, naar man har en saadan Opfattelse, at Skatten rammer Gælden i Stedet for Kapitalen, lader denne Opfattelse give sig Udslag i Modstand imod en saadan Form for Kapitalbeskatning.

Det ærede Medlem for Vestervig (N. Andersen) spurgte, hvorfor vi vilde knibe Øjnene i for Kildebeskatningens Fordele. Det vil jeg slet ikke gøre. Jeg skal villigt indrømme, at Kildebeskatningen har meget store og væsentlige Fordele fremfor den personlige Indkomstskat. Det er meget lettere at opkræve Skatten gennem Institutionerne end gennem Personerne. Man er sikrere paa at faa hele Kapitalen beskattet, naar man gaar til Institutionerne, og det er meget bekvemmere for Kapitalisterne, at Skatten bliver opkrævet gennem Institutionerne. Alt det er rigtigt. Men naar man tror, at Bekvemmeligheden ved Kildebeskatningen for Kapitalisterne bliver saa stor, at de blive helt fri for at betale Skatten, og at de, der have Gælden, komme til at betale i Stedet, saa ere Fordelene ved Kildebeskatningssystemet dog for smaa, og saa maa man forlade det, naar man virkelig vil have Skat af Kapitalen, hvad det ærede Medlem dog sikkert ogsaa vil. Det ærede Medlem mente ikke, det vilde blive lettere for Kapitalisterne at vælte Skatten over paa Debitorerne ved en Kildebeskatning end ved en Formue- og Indkomstskat, uden for saa vidt der derved vilde foraarsages et Prisfald paa Kreditforeningsobligationer. Men denne Eventualitets Indtræden er jo ogsaa alene i Stand til at flytte Skatten fra Kapitalisterne over paa Debitorerne. Det er klart nok for Kreditforeningernes Skyldneres Vedkommende. Ganske vist ikke for de gamle Debitorer lige straks, men Tid efter anden, naar de gamle Laan skulle omordnes. Og da den sikreste Maalestok for Rentens Højde til enhver Tid er de Kurser, der noteres for Kreditforeningsobligationer, forekommer det mig ogsaa, man har Ret til at sige, at et Kursfald for Kreditforeningsobligationerne vil blive det samme som en Renteforhøjelse over hele Linien. Det ærede Medlem betragtede det ikke som Ulykke, om Kurserne paa Kreditforeningernes Obligationer faldt paa Grund af Kildebeskatningen, eller om Kildebeskatningen kom til at medføre, at de ca. 70 Mill. Kr., som nu ere

paa udenlandske Hænder, bleve retournerede her til Landet, og det være Medlem vilde ønske, at de aldrig vare komne til Udlandet. Ja, slige Anskuelser kunne jo næres, det skal jeg villig erkende, ligesom jo ogsaa den Anskuelse kan næres, at det maaske er rent galt med de mange Laaneinstitutioner, vi have faaet, Kreditforeninger, Sparekasser o. s. v., og at det vilde have været bedre, om vi slet ikke havde faaet dem. Det er i hvert Fald sikkert nok, at Gælden havde været meget mindre, end den nu er, hvis man ikke havde haft saa let Adgang til at gøre Laan. Men det er jo for sent at kaste Brønden til, naar Barnet er druknet. For øvrigt skal jeg dog sige, at det ikke er min Opfattelse, at det vilde have været det heldigste, om vi havde undgaaet den lette Adgang til at gøre Laan, men jeg kan meget godt forstaa, at en saadan Opfattelse kan næres. Paa den anden Side er det sikkert nok, at havde vi ikke faaet denne lette Adgang til at stifte Gæld, havde Grundejendommenes Værdi været meget mindre, end den nu er, og Produktionen i vort Samfund af de forskellige Produktionsdele vilde utvivlsomt ogsaa have været langt mindre end nu. Men naar Staten med Tilslutning af samtlige Lovgivningsfaktorer er gaaet i Spidsen for at gøre Laan i Udlandet, og naar de større Kommuner, navnlig Kjøbenhavn, have fulgt i dette Spor, kan ingen fortænke Kreditforeningerne, der kun ere Institutioner af Skyldnere, i, at de ogsaa følge i det anviste Spor; thi det er kun deres simple Pligt over for deres Interessenter. Derfor er det sikkert nok, at lige saa vist som flere Kreditforeninger i flere Aar have arbejdet paa at trænge ind paa det udenlandske Marked med deres Obligationer, saaledes ville de ogsaa fortsætte i Fremtiden. Thi det er deres Pligt til enhver Tid at søge at skaffe Laantagerne de billigst mulige Laan, og den Opgave kunne de ikke bedst muligt varetage paa anden Maade end ved at søge at skaffe sig et stadig større og bedre Marked, og det naas kun ved, at de efter større Maalestok faa Adgang for deres Obligationer til det udenlandske Marked. Men saa forekommer det mig ogsaa givet af de Grunde, jeg fremhævede forleden, at Kildebeskatningen vil sætte Kursen ned paa Kreditforeningsobligationerne, og derved bliver det Skyldnerne og ikke Kapitalisterne, der komme til at svare Skatten.

Den højtærede Finansminister troede ikke, at Kursen paa Kreditforeningsobligationerne vilde falde, fordi man paalagde